

มุสลิม... ผู้นอบน้อมอ่อนโยน

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحِبُّ مِنْ عِبَادِهِ الْمُتَوَاضِعِينَ . وَيَكْرَهُ مِنْ خَلْقِهِ
 الْمُتَكَبِّرِينَ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ . وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى . وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ
 اللَّهِ مَظْهَرُ التَّوَاضُعِ وَمَنْبَعُ الْكَمَالِ . اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
 وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ فَكَانُوا قَادَةً مُتَوَاضِعِينَ . وَائِمَّةً هَدَاهُ مُرْشِدِينَ .
 أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ . أُوصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوْلًا بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى
 وَطَاعَتِهِ . فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا
 تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُفُلًا مُخْتَالًا فَخُورًا

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

การแสดงออกซึ่งการมีเกียรติและการนอบน้อมต่อพี่น้องมุสลิมของเขา เป็น
 คุณลักษณะที่มุสลิมต้องพึงมีโดยไม่มีมุสลิมผู้ใดถูกเหยียดหยามผู้อื่น ดังนั้นการนอบ
 น้อมถ่อมตนต้องไม่ถึงขั้นทำให้ตัวเองตกต่ำหรือไร้เกียรติ เฉกเช่นเดียวกัน มุสลิมจะ
 แสดงออกซึ่งความยโสโอหังก็ไม่ได้ เพราะการนอบน้อมถ่อมตนจะได้มาซึ่งเกียรติและ
 ศักดิ์ศรี และการไม่ยโสโอหัง เพื่อจะไม่ได้มาซึ่งความตกต่ำและไร้ค่า แท้จริงแนวทาง
 ของอัลลอฮ์ คือ ยกย่องผู้ที่สำรวมและนอบน้อมถ่อมตน และให้ความตกต่ำแก่ผู้ที่ยโส
 โอหัง อัลลอฮ์ได้ตรัสใช้ นบีฮามัด(ศ็อลลา) ว่า

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ : سورة الشعراء : الآية 215

ความว่า “และเจ้าจงลดปีก(นอบน้อมอ่อนโยน)ของเจ้าแก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเจ้าจากบรรดาผู้ที่มีอิหฺมาน”

และมีรายงานจากท่านอบูสุรอุยเราะห์ จากท่านร่อซูลลลออ์ลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า

وَمَا تَوَاضَعُ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ رواه مسلم

ความว่า “ไม่มีผู้ใดที่เขานอบน้อมอ่อนโยนเพื่ออัลลอฮ์เว้นเสียแต่อัลลอฮ์ได้ทรงยกให้เขาสูง...”

ดังมีรายงานจากท่านอัมร บุตรซุฮัยบ บิดาเขา จากปู่เขา จากท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) กล่าวว่า

يُخْشِرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْثَالَ الذَّرِّ فِي صُورِ الرَّجَالِ يَعْشَاهُمْ الذَّلُّ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ يُسَاقُونَ إِلَى سِجْنٍ فِي جَهَنَّمَ يُقَالُ لَهُ بُؤْلَسٌ تَعْلُوهُ نَارُ الْأَنْبِيَاءِ يُسْمَعُونَ مِنْ عَصَا رِأْهِلِ النَّارِ طِينَةَ الْحَبَالِ : رواه الترمذي واحمد

ความว่า “บรรดาผู้ที่ ยโสโอหังจะถูกบังเกิดขึ้นในวันกิยามะห์ประดุจดังบรรดากลุ่มคนที่ตกต่ำได้ปกคลุมพวกเขาทุกพื้นที่ ซึ่งจะถูกลากไปสู่ขุมนรกขณะอันนัมที่มีชื่อว่าบูลัส โหมกระหน่ำด้วยไฟนรก ซึ่งพวกเขาจะถูกให้ดื่มจากน้ำเลือด น้ำหนอง ของขาวนรก เรียกว่า ตีน่าตุลคอบบัล”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ไม่เคยรังเกียจในการมอบความรักแก่ประชากรของท่านด้วยการนอบน้อม โดยท่านรับการเชิญถึงแม้ว่าอาหารต้อนรับเป็นเพียงขาแกะ และท่านไม่เคยดูถูกเหยียดหยามถึงแม้ว่าของกำนัลเป็นเพียงขาแกะ

ดังมีรายงานจากอบูสุรอุยเราะห์ จากท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) กล่าวว่า

لَوْ دُعِيتُ إِلَى كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ ، وَلَوْ أُهْدِيَتْ إِلَيَّ كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ : رواه البخاري

ความว่า “มาดแม้ฉันถูกเชิญไปทานเพียงส่วนขา หรือเข้าของแกะฉันก็จะตอบรับ และมาดแม้ฉันได้ของกำนัลเพียงขาหรือเข้าของแกะฉันก็ยินดีรับ”

มนุษย์ในโลกดุนยานี้จะเกิดความสัมพันธ์และรวมขอมกันได้ ต้องอาศัยซึ่งความอ่อนน้อมและให้เกียรติต่อกัน และการนอบน้อม ถ่อมตนไม่ยกตนข่มท่านไม่หลงตัวเอง ก็มีได้ทำให้ต่ำต้อยและไร้ซึ่งเกียรติยศเลย

ท่านคอลลีพะหฺอุมร์ บินอับดุลอาซีซ ได้ทำการบันทึกเรื่องราวการในยามราตรีหนึ่ง ด้วยแสงของตะเกียง ขณะนั้นอาคันตุกะ(แขก) ได้เข้าพบท่าน และน้ำมันตะเกียงก็ใกล้จะหมด

แขกที่มาพบ กล่าวว่า... ข้าพเจ้าจะนำตะเกียงไปใส่น้ำมันเพื่อไฟจะได้ไม่ดับ ท่านอุมร์กล่าวว่า... ไม่นับว่ามีเกียรติเลยแก่เจ้าของบ้านให้แขกได้รับใช้แขกที่มาเยือนก็กล่าวอีกว่า... ถ้าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะปลุกคนรับใช้ให้ท่าน ท่านอุมร์กล่าวว่า... อย่าเลย พวกเขาเพิ่งเริ่มเข้านอน ขณะนั้นเองท่านอุมร์ ได้หยิบตะเกียงแล้วเติมน้ำมันด้วยตัวท่านเอง

แขกที่มาเยือน กล่าวว่า... โอ้ท่านผู้นำแห่งมุมีนีน (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ท่านทำด้วยตัวเองเชียวนะหรือ...!

ท่านคอลลีพะหฺอุมร์ ตอบว่า... ฉันเดินไป (ฉัน คือ อุมร์) ฉันเดินกลับมาก็เป็นอุมร์ ไม่ได้ลดเกียรติฉันแม้แต่นิดเดียว มนุษย์ที่ดี คือ ผู้ที่เขา ณ ที่อัลลอฮ์เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก อัลลอฮ์ได้ทรงให้ที่พำนักอันมีเกียรติยิ่ง ซึ่งเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงที่ไม่ประสงค์จะแสดงความหยิ่งผยอง

ตั้งอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ : سورة القصص : الآية 83

นั่นคือ ที่พำนักแห่งวันปรโลก เราได้เตรียมให้ไว้แก่บรรดาผู้ไม่ปรารถนาหยิ่งผยองในพื้นดินและไม่ก่อการพินาศเสียหายและบั่นปลายยอมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

คุณธรรมต่อเพื่อนบ้าน

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ . ثُمَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ . وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ . وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ الَّذِي خَتَمَ اللَّهُ بِهِ النَّبِيِّينَ .
 وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْفِقُونَ . اَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ .
 أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ . أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوْلًا بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى وَطَاعَتِهِ
 . فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
 مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

อิสลามเป็นศาสนาที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกับสังคมเพื่อนบ้าน โดยมีคุณธรรม
 ต่อกันและกัน ห้ามสร้างความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้าน (جيران) ซึ่งคำว่า (جيران) หรือ
 เพื่อนบ้านตามหลักการอิสลามมีอยู่สามประเภทด้วยกัน

ประเภทที่ 1 เพื่อนบ้านที่เป็นมุสลิมและเป็นเครือญาติใกล้ชิด เขาต้องได้รับ
 สิทธิสามประการดังต่อไปนี้ คือสิทธิของการเป็นเพื่อนบ้าน สิทธิของความเป็นมุสลิม
 และสิทธิของความเป็นเครือญาติ

คำสั่งเสียจากท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) มิได้แบ่งแยกในกรณีของการทำความดีที่มีคุณธรรมต่อเพื่อนบ้านว่าต้องเป็นมุสลิมหรือไม่ เพื่อนบ้านทุกคนมีสิทธิได้รับคุณงามความดีจากเพื่อนบ้านของเขาด้วยกันทั้งนั้น

ดังปรากฏจากท่านอับดุลลอฮ์ บุตรของท่านอุมร์ ท่านมีเพื่อนบ้านเป็นชาวยิวเมื่อคราใดที่ท่านได้เชือดแกะ ท่านจะกล่าวว่า

ท่านทั้งหลายโปรดแบ่งแกะส่วนหนึ่งแก่เพื่อนบ้านของเราที่เป็นชาวยิวด้วย

ได้มีรายงานที่ถูกบันทึกจากท่านบัยฮะกีญ จากรายงานของอะบูสุรอยเราะห์ว่า มีชายผู้หนึ่งมาพบท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) และกล่าวว่า โอ้ท่านร่อซูลุลลอฮ์ โปรดชี้ให้แก่นฉันในงานชิ้นหนึ่งที่ฉันทำไปแล้วจะได้เข้าสวรรค์ของอัลลอฮ์ และท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) ได้กล่าวแก่ชายผู้นี้ว่า (كُنْ مُحْسِنًا) จงเป็นผู้มีคุณธรรม ชายผู้นี้ก็ถามอีกว่า โอ้ท่านร่อซูลุลลอฮ์ ฉันทจะทราบได้อย่างไรว่าฉันเป็นคน (مُحْسِنٌ) มีคุณธรรม ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) ตอบชายผู้นี้ว่า ท่านจงถามเพื่อนบ้านของท่าน ถ้าแม้เขาทั้งหลายกล่าวว่าท่านเป็นคนดีมีคุณธรรมท่านก็เป็นผู้นั้น และถ้าแม้ว่าเขาทั้งหลายกล่าวว่าท่านเป็นคนไม่ดีท่านก็เป็นผู้นั้น

ท่านพี่น้องที่รัก

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความสุขขึ้นได้ในหมู่บ้าน คือ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ประดุจดั่งน้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า นั้นหมายความว่า เป็นมนุษย์ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย ช่วยเหลือกันเท่าที่ความสามารถ ไม่สร้างความเดือดร้อนในการรับจนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว ได้ศึบเอาศอกจนเพื่อนบ้านเปื้อนระอาหรือไม่เคยให้อภัยแก่เพื่อนบ้านเลยในสิ่งที่อาจกระทบกระทั่งโดยไม่ได้ตั้งใจ

ท่านพี่น้องทราบไหมว่า ส่วนหนึ่งของความเป็นผู้มีคุณธรรม (مُحْسِنٌ) คือ ผู้นั้นมีความอดทนอดกลั้นบ้าง ในความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นจากเพื่อนบ้านเขาไม่ว่าจะเป็นเรื่องรึรอนสิทธิ์หรืออื่นใดก็ตาม และถึงแม้ว่าเพื่อนบ้านนั้นไม่ใช่มุสลิม

ซึ่งมีรายงานเล่าจากท่านซะฮัล บุตรอับดุลเลาะห์ อัศตุสตุรีย ร่อฮิมะฮ์อัลลอฮ์ ว่า แท้จริงเขามีเพื่อนบ้านที่เป็นกาฟิรซิมมีมะยูซี ได้ทำทอระบายน้ำโสโครกไหลท่วม ล้นเข้าบ้านของซะฮัล และซะฮัลได้นำถังมารองน้ำโสโครกทุกวันพร้อมกับท่านได้แอบ เอาไปทิ้งในยามดึก เพื่อมิให้ใครทราบ เวลาได้ผ่านไปเนิ่นนาน จนกระทั่งซะฮัล มีอาการป่วยใกล้กลับไปสู่ความเมตตาของอัลลอฮ์ เพื่อนบ้านซึ่งเป็นกาฟิรซิมมี ได้เข้าไป ในบ้านของซะฮัล และได้พบเห็นว่า น้ำจากทอระบายน้ำโสโครก หยดใส่ถังซึ่งอยู่ใน บ้านของซะฮัล

เขากล่าวว่า... นี่มันอะไรกัน

ซะฮัล ตอบว่า... มันหยดลงมาเป็นเวลาอันยาวนานแล้วจากทอระบายน้ำ สกปรกของบ้านท่าน ฉันทรงมันกลางวันและเททิ้งในยามดึก ถ้า मैंนท่านไม่มาเยี่ยม मैं ฉันทักจะไม่บอกท่านหรอก และฉันทักจะเกิดเรื่องแบบนี้แก่ผู้อื่น นอกจากฉันทักอีก ดั่งนั้นท่านจะทำอย่างไรต่อไป

ชายเพื่อนบ้านที่เป็นกาฟิรซิมมี จึงกล่าวว่า.. โอ้ผู้ที่ฉันนับถือ ท่านปฏิบัติ อย่างนี้กับฉันมาเป็นเวลาอันยาวนาน แต่ฉันยังคงสภาพเป็นกาฟิรออยู่ ได้โปรดยื่นมือ ของท่านมาเถิด และฉันขอปฏิญาณว่า (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ไม่มีพระเจ้า อื่นใดที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์ และนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูต แห่งอัลลอฮ์

ต่อมาหลังจากนั้นอีกไม่นาน ซะฮัล ได้กลับไปสู่ความเมตตาของอัลลอฮ์ ขออัลลอฮ์ได้ทรงอิตายะฮ์พวกเรา ให้ได้เป็นผู้มีคุณธรรมต่อเพื่อนบ้านทั้งกิริยา วาจา และจิตใจ โปรดให้เราสวยงามในบั้นปลายของชีวิต แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสงสาร และทรงเมตตายิ่ง

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

ความละเอียดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْكَرِيْمِ . الْمَنَّانِ الَّذِي نَوَّرَ بِنُوْرِ طَاعَتِهِ قُلُوْبَ اَهْلِ
 الْاِيْمَانِ . وَكَتَبَ السَّعَادَةَ لِلاَّهْلِ الْمَعْرُوْفِ وَالْاِحْسَانِ . الْمُنْتَقِمِ مِمَّنْ تَسَبَّبَ فِي
 ضَرَرِ الْمُسْلِمِيْنَ وَسَعَى فِي الْاَرْضِ بِالْفَسَادِ . وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ حَكَمَ
 فَعَدَلَ . وَاشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ الْجَلِيْلِ الْاَجَلِ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
 مُحَمَّدٍ . الَّذِي اَيَّدَهُ اللهُ وَرَفَعَ مَلَّتَهُ فَوْقَ سَائِرِ الْمَلِكِ . وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
 وَالْعَامِلِيْنَ بِمُقْتَضٰى اَحْكَامِ الدِّيْنِ .

أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللهِ . أُوصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللهِ تَعَالٰى وَطَاعَتِهِ .
 فَقَدْ قَالَ اللهُ تَعَالٰى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ : فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

มุสลิม คือ ผู้ดูแลรักษาตัว โดยเขาจะต้องบรรจุส่วนต่างๆ ของการศรัทธาเพื่อ
 เขาจะได้กลายเป็นมุมนิมที่สมบูรณ์ และส่วนหนึ่งของความศรัทธานั้นคือความ
 ละอายต่อตัวเอง ขณะที่เขาจะก้าวเข้าสู่การประพฤติหรือปฏิบัติไม่ว่าการกระทำนั้น
 จะเกี่ยวข้องกับระหว่างบ่าวกับอัลลอฮ์ หรือระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และความละอายต้อง
 เป็นนิสัยติดตัวของคนมุมนิมเลยที่เดียว แท้จริงความละอาย (الْحَيَاءُ) เป็นส่วนหนึ่งจาก
 การอีมาน และการอีมานเป็นหลักอะเกะกีตะห์ (عَقِيْدَةٌ) ของมุสลิมและเป็น
 องค์ประกอบที่ค้ำยันการดำเนินชีวิตของเขาให้ตรง

ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า

اَلْاِيْمَانُ بِضَعٌ وَسَبْعُونَ اَوْبِضَعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً فَاَفْضَلُهَا لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ
وَاَدْنَاهَا اِمَاطَةٌ الْاَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْاِيْمَانِ : رواه مسلم

ความว่า “การศรัทธา (الإيمان) แบ่งออก 70 , 60 กว่าส่วน ที่ประเสริฐสุดคือ ล่าอิลาฮะอิลลัลละฮ์ (لا إله إلا الله) ถัดลงมาคือ การขจัดอันตรายที่เกิดขวางทางจรรยาจร และความละอายก็เป็นส่วนหนึ่งจากการอิหม่าน”

และท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่าอีกว่า

الْحَيَاءُ وَالْاِيْمَانُ قُرْنَاءٌ جَمِيْعًا فَاِذَا رُفِعَ اَحَدُهُمَا رُفِعَ الْاٰخَرُ : رواه الحاكم

ความว่า “ความละอายและอิหม่านทั้งสองเป็นเพื่อนร่วมกัน เมื่ออันหนึ่งถูกยกไป อีกส่วนหนึ่งก็สลายไปด้วย”

วิหะยะปัญญา (حِكْمَةٌ) ของคำว่าความละอายเป็นส่วนหนึ่งแห่งการศรัทธา คือแท้จริงทั้งสอง (อิหม่าน, ละอาย) เรียกร้องไปสู่ความดีทั้งภายนอกและภายใน และทำให้หักเหออกจากความชั่วพร้อมปลีกตัวออกห่างไกล อิหม่านชักชวนคนมุมนิสู่การ (طَاعَةٌ) ภัคดีต่างๆ และละทิ้งจาก (مَعْصِيَةٌ) ความชั่วทั้งหลาย

ความละอายหักห้ามผู้นั้นจากการละเลยในการขอบคุณ (شُكْرًا) ต่อผู้สร้าง และหย่อนยานต่อสิทธิที่พึงปฏิบัติ เฉกเช่นเดียวกับผู้ที่มีความละอายจะไม่กระทำที่น่ารังเกียจและคำพูดที่น่าตำหนิ ประณาม ดังนั้นเมื่อความละอายคือความดีอย่างหนึ่งมันก็จะไม่นำมาเว้นแต่เป็นสิ่งดีเท่านั้นสิ่งที่ตรงข้ามความไม่มีอาย นามว่า اُذْيَانٌ คือ ความน่ารังเกียจทั้งคำพูดและการกระทำ และไม่รักษาคำพูดว่าจะเกิดผลลบหรือบวก มุสลิมจะไม่มีลักษณะเป็นผู้หยาบช้าในการพูดและการกระทำที่เรียกว่า เลวร้ายมีแต่ความกระด้างไร้ความอ่อนโยน เพราะคุณลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะ

ของชาวนรกและอันที่จริงมุสลิมต้องเป็นส่วนหนึ่งของชาวสวรรค์ إِنَّ شَاءَ اللهُ การกระทำที่ขาดความละเอียดนำมาเป็นบุคลิกลักษณะของเขาไม่ได้

ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า

الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي

النَّارِ : رواه مسلم واحمد

ความว่า “ความละเอียดเป็นส่วนหนึ่งจากการอิหม่าน ผู้ที่มีอิหม่านคือชาวสวรรค์ ผู้ที่น่ารังเกียจทั้งคำพูดและการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของการไร้ค่า และผู้ไร้ค่าคือชาวนรก”

ผู้ที่เป็นแบบฉบับในเรื่องของความละเอียดคือท่านนบีมุฮัมมัด (คือลฯ) นายแห่งบรรดาร่อซูล เพราะท่านนบีมุฮัมมัด (คือลฯ) มีความละเอียดยิ่ง มากไปกว่าหญิงสาวบริสุทธิ์ในห้องของเธอ
ตั้งมีรายงานจากท่านอบีสีอิดว่า

فَإِذَا رَأَى شَيْئًا يَكْرَهُهُ عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ : رواه البخاري

ความว่า “เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด (คือลฯ) แลเห็นสิ่งใดที่น่ารังเกียจพวกเรา จะรู้ได้ด้วยอาการทางสีหน้าของท่าน”

และในฮะดีษซอเฮียะห์กล่าวว่า

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِرَجُلٍ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ

: دَعَاهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ : رواه البخاري وابوداود والنسائي

ความว่า “แท้จริงท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เดินผ่านชายผู้หนึ่งซึ่งกำลังตักเตือนน้องชายของเขาในเรื่องของการมีความละเอียด ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงกล่าวว่า จงปล่อยให้เขาสอนเถอะ เพราะความละเอียดเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา”

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) เรียกร้องให้มุสลิมคงไว้ซึ่งความละอาย ถึงแม้ว่าผู้นั้นจะลดหย่อนไปบ้าง ซึ่งสิทธิ์ที่พึงได้ เพราะการบกพร่องจากสิทธิ์ที่ควรได้ ดีกว่าเขาขาดไปซึ่งความละอาย เนื่องจากว่าความละอายเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา

ขอพระองค์อัลลอฮ์ ได้โปรดทรงเมตตาหญิงคนหนึ่ง ลูกสุดที่รักของเธอได้พัดหลงจากเธอไป เธอจึงหยุดอยู่ที่ชนกลุ่มหนึ่งเพื่อไต่ถามหาลูกของเธอ ได้มีชายผู้หนึ่งในกลุ่มชนนั้นกล่าวเสียงดังขึ้นว่า นี่เธอตามหาลูกและถามหาลูกทั้งๆ ที่เธอคลุมหน้าคลุมตาอย่างนี้หรือ เมื่อหญิงผู้นี้ได้ยินเธอก็จึงตอบว่า

لَا أُرَا فِيَّ وَوَلَدِي خَيْرٌ مِنْ أَنْ أُرَا فِيَّ حَيَائِي أَيُّهَا الرَّجُلُ : رواه ابوداود

ความว่า “ความเดือดร้อนที่เสียหายในลูกของฉัน ยังดีกว่าความเสียหายที่เดือดร้อนอันเกิดจากการขาดความละอายของฉันโอ้อายเอ๋ย”

และความละอายไม่ใช่ข้อห้ามในการพูดความจริง หรือแสวงหาความรู้ หรือใช้ให้ทำความดีและห้ามจากความชั่ว ซึ่งมีเหตุการณ์ที่อุซามะห์บุตรของซัยด์ขอความช่วยเหลือให้แก่หญิงผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในตระกูลที่สูงได้ลักขโมยถึงขั้นต้องโดนลงโทษ ก็ไม่ถือว่าขาดความละอายในการแสดงอาการโกรธโดยที่ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลา) กล่าวแก่อุซามะห์สภาดังกล่าวไว้ว่า

أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ خُدَّوِدَ اللَّهُ يَا أَسَامَةَ وَاللَّهِ لَوْ سَرَقَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ لَمَطَعْتُ

يَدَهَا : رواه البخاري وابوداود والنسائي

ความว่า “โอ้อูซามะห์ท่านจะขอผ่อนผันในบทลงโทษหนึ่งจากบทลงโทษต่างๆ ของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า มาดแมนฟาติมะห์ บุตรของมุฮัมมัดได้ลักขโมย ข้าพเจ้าจะตัดมือของเธอเอง”

และไม่นับว่าหญิงผู้หนึ่งนามว่า อุมุซุลัยมิน อัลอัน ซอริยะห์ (أُمُّ سُلَيْمٍ الْوَالِيَّةُ) ขณะที่เธอถามว่าโอ้อ่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอายในเรื่องสัจธรรม หญิงผู้หนึ่งจำเป็นต้องอาบน้ำยกสะดักใหญ่

หรือไม่เมื่อเธอฝัน (มีเพศสัมพันธ์) ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ตอบว่า
 رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ : نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ : ต้องอาบน้ำ ถ้าแม่นยำเธอแลเห็นน้ำ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

ความเป็นมุสลิมจะต้องมีความละเอียดอ่อนต่อกัน เขาต้องไม่เปิดเผย
 อวัยวะที่จำเป็นต้องปกปิด (عَوْرَة) และต้องไม่ละเลยจากหน้าที่ของเขาที่ต้องมีต่อผู้อื่น
 พร้อมไม่ปฏิเสธกับการรับการตักเตือน อย่าโต้ตอบด้วยสำนวนที่แสดงถึงความ
 อ่อนแอของอีหม่าน และเช่นเดียวกันนั้นมุสลิมต้องมีความละเอียดอ่อนต่อผู้สร้าง อย่า
 เลินเล่อและหย่อนยานในการกักตุน (طَاعَة) ต่ออัลลอฮ์ พร้อมทั้งจะไม่ลืมขอบคุณ
 (شُكْرًا) ต่ออัลลอฮ์จากความผาสุก (نِعْمَةً) ที่พระองค์ทรงประทานให้โดยการกระทำ
 ความดีเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเก่าอัลลอฮ์ตรัสว่า

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ : سورة إبراهيم : الآية 7

ความว่า “มาดแม่นยำท่านทั้งหลายได้ขอบคุณ (شُكْرًا) เรา (อัลลอฮ์)
 จะทวีคุณแก่พวกเจ้า”

ขอฝากคำกล่าวของท่านอิบนุญัมัสฮูด เพื่อเป็นอนุสติแก่ตัวข้าพเจ้าและพี่น้อง
 ที่รัก

إِسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ فَاحْفَظُوا الرِّئَاسَ وَمَا وَعَى وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى

وَأَذْكُرُوا الْمَوْتَ وَالْبَلَى : أخرجه المنذري مرفوعا ورجح وقفه على ابن مسعود

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงละเอียดอ่อนต่ออัลลอฮ์ซึ่งแก่นแท้ของความละเอียด
 และจงรักษาส่วนสมองพร้อมกับสิ่งที่บรรจไว้ และจงรักษาส่วนท้องพร้อมกับสิ่งที่
 สะสมไว้ และจงรำลึกถึงความตายพร้อมกับความเน่าสลาย”

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلِكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

หน้าที่ของผู้ที่เป็น “พ่อ”

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِدِيْعِ الْاَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ . يَعِزُّ مَنْ تَمَسَّكَ بِاَشْرَافِ الْعَادَاتِ . وَيُكْرِمُ مَنْ تَعَلَّقَ بِاَكْرَامِ الصِّفَاتِ . وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ نَهَى عَنِ التَّشْبُهِ بِاَهْلِ الْكِتَابِ . وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلَ اللهِ اَتَاهُ اللهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَلَ الْخِطَابِ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اُوْلِي الْاَلْبَابِ . الَّذِيْنَ تَخَلَّفُوْا بِاَخْلَاقِ نَبِيِّهِمْ . وَتَمَسَّكُوْا بِعَادَاتِ دِيْنِهِمْ . وَ لَمْ يَسْئَلُوْا سَبِيْلًا غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ . فَرَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ .

أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللهِ . اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللهِ تَعَالٰى وَطَاعَتِهِ . فَقَدْ قَالَ اللهُ تَعَالٰى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ : وَالْعَصْرُ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوٰصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوٰصَوْا بِالصَّبْرِ .

พี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

หน้าที่ของผู้ที่เป็นพ่อที่เป็นมุสลิม คือ เขาต้องเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณลักษณะของความเป็นพ่อ เริ่มตั้งแต่ก่อนการมีลูกเขาต้องเลือกเฟ้นคนี่มาเป็นคุณแม่ของลูก เมื่อเขารับบริสกีที่เรียกว่าลูก เขาต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ตั้งชื่อของลูกด้วยนามชื่อที่เป็นศิริมงคล เชื่อดส์ตว์ทำอาภิเเกะหีในวันที่ 7 นับจากคลอดออกจากครรภ์มารดา ทำการเข้าสุนัต(คิตาน) ให้ความสงสารเมตตาทาอาหาร เลี้ยงดูด้วยความเต็มใจ อบรมบ่มนิสัยด้วยวัฒนธรรมของอิสลาม รู้และเข้าใจศาสนา ฝึกฝนให้ปฏิบัติของที่เป็นฟิรดู และสุนัตจนเกิดความเคยชิน พร้อมให้ได้รับมารยาทที่ดีงาม เมื่อถึงวัยอันสมควรที่จะมีครอบครัวก็ต้องจัดการให้ หลังจากนั้นถ้าลูกปรารถนาจะคงอยู่ใต้การดูแลของพ่อหรือเอกเทศ ก็ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ และเขาจะดำเนินชีวิตด้วยลำแข้งของเขาเอง

อัลลอฮ์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا

مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ :سورة التحريم: الآية 6

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เจ้าทั้งหลายจงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันนั่นคือมนุษย์และหิน มีมาลาอิกะห์ผู้กล้าหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามในสิ่งที่ถูกใช้”

ในอายะห์โองการนี้ได้ชี้ชัดให้ผู้ที่ป็นพ่อรักษาครอบครัวที่ประกอบด้วยลูกให้รอดพ้นจากไฟนรก ดังกล่าวนี้นี้ด้วยการต่อออตต่ออัลลอฮ์และการต่อออตต่ออัลลอฮ์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการรู้ว่าสิ่งไหนคือความดีและความชั่ว ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นด้วยการเรียนรู้หน้าที่ต่าง ๆ ระหว่างบ่าวและพระเจ้า และสิ่งที่พึงควรมีต่อมนุษย์ด้วยกัน เพื่อความสุขในอาคิเราะห์และ ในโลกดุนยา

ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าว

أَكْرَمُوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدْبَهُمْ فَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ هَدِيَّةٌ إِلَيْكُمْ :

رواه ابن ماجه

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงทำให้มีเกียรติกับบรรดาลูกของพวกท่าน และทำให้พวกเขาทั้งหลายมีมารยาทที่ดีงาม เพราะแท้จริงบรรดาลูกของพวกท่านเป็นของขวัญแก่พวกท่าน”

มนุษย์ที่เกิดมาในโลกดุนยาใบนี้ อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดริสกีให้แก่เขาแล้ว จะยากจะดีจะมีหรือจะจน ไม่ใช่เหตุที่มนุษย์คิดขึ้นเองโดยการริตรอนสิทธิ์ของลูกที่จะลืมตาดูโลก โดยการทำแท้งบ้าง ฆ่าบ้าง ประดุจการกระทำของยุคยาฮิลียะห์ที่ฆ่าลูกและฝังลูกสาวทั้งเป็น

อัลลอฮ์ตรัสว่า

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ

خَطْئًا كَبِيرًا : سورة الاسراء : الآية 31

ความว่า “และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเจ้า เพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง”

บรรดานักปราชญ์ได้กล่าวว่า ปัจจัยยังชีพของลูก ๆ และของพวกท่านนั้น เป็นหน้าที่ของอัลเลาะห์ ท่านอย่ากลัวความยากจน เพราะมีลูกมาก การกระทำอย่างนั้นก็ไม่ต่างกับพวกญาฮิลียะห์ ที่ฝังลูกผู้หญิงเพราะกลัวความยากจนและความอับอาย

ท่านนบีมุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ถูกถามเกี่ยวกับบาบใหญ่ นั้นคืออะไร

ท่านนบีมุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ตอบว่า

أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ . وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ .

وَأَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلِ جَارِكَ . : رواه البخاري ومسلم والنسائي

ความว่า “การที่ท่านสร้างภาคีต่ออัลลฮ์ในสภาพที่อัลลฮ์เป็นผู้สร้างท่าน และในการที่ท่านฆ่าลูกของท่านเพราะกลัวจะมาแย่งอาหารท่าน และการที่ท่านผิดประเวณี (ซินา) กับภรรยาเพื่อนบ้านของท่าน”

เป็นการแสดงออกจากคำกล่าวของท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) แก่ผู้เป็นพ่อให้มีความรักเอื้ออาทรต่อผู้เป็นลูก มิให้ทำร้ายลูกๆ ด้วยทางตรงหรือทางอ้อม ส่วนหนึ่งจากการทำร้ายและทำลายลูกโดยทางอ้อมนั้นคือ ไม่ได้สอนลูกให้ละหมาดได้ และไม่สอนลูกให้ได้ละหมาด อาจอ้างว่าสงสารลูกต้องตื่นตึก ๆ เพื่อละหมาดซุบฮิ เดียวไปเรียนหนังสือหลับในห้องเรียน เป็นการกระทำที่ฝืนบัญญัติอิสลาม และให้อันตรายแก่ลูกในอาคีเราะห์ พ่อที่ดีต้องรักลูกทั้งโลกดุญาและอาคีเราะห์ อย่าให้ความรักแก่ลูกเฉพาะดุญาอย่างเดียว ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กำชับเรื่องดังกล่าวว่า

مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ . وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ

أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ رواه الحاكم والترمذي

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงใช้ลูก ๆ ของพวกท่านให้ละหมาดขณะพวกเขา
เขามีอายุได้ 7 ขวบ และจงลงโทษพวกเขา(เมื่อพวกเขาละทิ้งละหมาด) เมื่อพวกเขา
เขามีอายุได้ 10 ขวบ...”

การลงโทษเพื่อให้ได้มาซึ่งความดีนั้นเรียกว่าความรัก คนโบราณบอกว่ารักวัว
ให้ผูก รักลูกให้ตี ส่วนหนึ่งจากการแสดงออกซึ่งความรักต่อลูกก็ต้องเสมอภาคต่อ
บรรดาลูก ๆ อย่าเหลื่อมล้ำ หรือไม่เท่าเทียมในความรักและการให้ ซึ่งจะนำไปสู่
ความไม่ปรองดองระหว่างลูก ๆ

ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวว่า

سَأَوْوَا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ فِي الْعَطِيَّةِ فَلَوْ كُنْتَ مُقْضِيًّا أَحَدًا لَفَضَّلْتُ النِّسَاءَ :

رواه البيهقي والطبراني

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงให้มีความเท่าเทียมต่อบรรดาลูก ๆ ในปัจจัยที่
ให้ (عَطِيَّة) ถ้าแม้ข้าพเจ้าเป็นผู้สามารถให้ความเหลื่อมล้ำต่อผู้หนึ่งผู้ใดได้
แน่นอนข้าพเจ้าก็จะให้แก่บรรดาหญิง”

ขอฝากในท้ายคุตบะห์แก่บรรดาคุณพ่อทั้งหลายด้วยคำพูดของท่านอุมัรฺบุตร
คอตตออบ ที่ชี้แจงคำว่ารักและหวังดีจากพ่อในยุคของท่านให้รู้ถึงคุณค่าการเรียนรู้อะ
และการยิงธนู เพื่อจักได้เผชิญโลก และรักษาตัวเองจากไฟนรกด้วยการสร้างเลือดเนื้อ
ด้วยของฮาลาลว่า

مِنْ حَقِّ الْوَالِدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يُعَلِّمَهُ الْكِتَابَةَ وَالرِّمَاطِيَّةَ وَ الْإِلَّاءَ يَرْزُقُهُ

إِلَّا حَالًا طَبِّيًا

ความว่า “สิทธิของลูกที่พึงได้รับจากพ่อให้พ่อสอนลูกเรื่องการเขียนและ
ยิณธนูและอย่าให้ลูกบริโภครสกินนอกจากของที่ฮาลาล”

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

อากรณฺ์ของมุสลิม

أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِدِيْعِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ . يَعِزُّ مَنْ تَمَسَّكَ بِأَشْرَافِ
 الْأَدَاتِ . وَيُكْرِمُ مَنْ تَعَلَّقَ بِأَكْرَمِ الصِّقَاتِ . وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نَهَى
 عَنِ التَّشْبُهِ بِأَهْلِ الْكِتَابِ . وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَضَلَ الْخِطَابِ . اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أُولِي
 الْأَلْبَابِ . الَّذِينَ تَخَلَّفُوا بِأَخْلَاقِ نَبِيِّهِمْ . وَتَمَسَّكُوا بِعَادَاتِ دِينِهِمْ . وَلَمْ
 يَسْأَلُوا سَبِيلًا غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ . فَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ .

أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ . أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوْلًا بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى وَطَاعَتِهِ
 . فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
 مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

พี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

มุสลิมได้ประจักษ์ว่าการสวมใส่อากรณฺ์เพื่อการปกปิดและประดับร่างกายเป็น
 ดำรัสใช้จากอัลลอฮ์ตะอาลา อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

الْمُسْرِفِينَ : سورة الأعراف : الآية 31

ความว่า “ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงถือปฏิบัติกับเครื่องประดับกายของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด และจงกินและจงดื่มน้ำและจงอย่าฟุ่มเฟือยแท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย”

และอัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى

ذَلِكَ خَيْرٌ : سورة الأعراف : الآية 26

ความว่า “ลูกหลานอาดัมเอ๋ย แท้จริงได้ประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งเครื่องนุ่งห่ม ที่ปกปิดอันหน้าละอายของพวกเจ้าและเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความสวยงาม และเครื่องนุ่งห่มแห่งความตักวายำเกรงนั้นคือสิ่งที่ดียิ่ง”

ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กำชับใช้ดังกล่าวโดยกล่าวว่า

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُوا وَتَصَدَّقُوا فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا مَحِيْلَةٍ : رواه البخاري

ความว่า “เจ้าทั้งหลายจงกินและจงดื่มน้ำและจงสวมใส่อาภรณ์เครื่องนุ่งห่ม และจงบริจาคทานทั้งนี้โดยไม่ฟุ่มเฟือยและไม่โอ้อวด และแจกเช่นเดียวกันท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ชี้ชัดในเครื่องนุ่งห่มที่อนุญาต และไม่อนุญาต และเครื่องนุ่งห่มที่สมควรยิ่ง และที่นารังเกียจในการสวมใส่”

ดังกล่าวนี้อาจจะเป็นหน้าที่ของมุสลิมจำเป็นต้องรู้จักในกฎเกณฑ์และระเบียบต่อไปนี้

1. ไม่อนุญาตให้มุสลิมเพศชายใส่เครื่องนุ่งห่มหรืออาภรณ์จากผ้าไหมไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหรือ عَمَامَةٌ สาระบันหรืออื่นๆ เนื่องจากท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม สั่งห้ามดังกล่าวว่า

لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ فَإِنَّهُ مِنْ لِبْسِهِ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ : رواه

البخاري وابوداود

ความว่า ((ท่านทั้งหลายอย่าสวมใส่ผ้าไหม แท้จริงผู้ได้สวมใส่มันในโลก ดุนยาเขาจะไม่ได้สวมใส่มันในโลกอาคิเราะห์))

ครั้งหนึ่งท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้จับผ้าไหมไว้ในมือขวา และทองคำไว้ในมือซ้ายพร้อมกับกล่าวว่า

إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَىٰ ذُكُورِ أُمَّتِي : رواه ابوداود

ความว่า “แท้จริงสองสิ่งนี้เป็นที่ต้องห้ามแก่ประชากรของเราที่เป็นเพศชาย”

และท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยังกล่าวอีกว่า

حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَىٰ ذُكُورِ أُمَّتِي وَأَحْلَ لِنِسَائِهِمْ : رواه الترمذي

ความว่า “ผ้าไหมและทองคำเป็นที่ต้องห้ามแก่ประชากรของเราที่เป็นเพศชาย และเป็นที่ยอนุมัตแก่เพศหญิง”

2. ชายต้องไม่สวมผ้าเลยสองตาตุ่มเพื่อแสดงถึงความโอ้อวด ดังคำกล่าวของท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่า

مَا أَسْفَلَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ : رواه البخاري

ความว่า “สิ่งที่ปล่อยยาวเลยสองตาตุ่มจากผ้าอยู่ในนรก)) และท่านบีกล่าวเตือนว่า”

لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَىٰ مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ : متفق عليه

ความว่า “อัลลอฮ์จะไม่ทรงมองด้วยความเมตตาไปยังบุคคลที่ปล่อยผ้าลาก (เกินสองตาตุ่ม) เพราะความโอ้อวด”

3. เครื่องนุ่งห่มสีขาวเป็นอาภรณ์ที่ดีที่สุดและสีอื่นก็ไม่ใช่สิ่งที่ต้องห้าม โดยท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าววว่า

إِلْبِسُوا الْبَيَاضَ فَإِنَّهَا أَطْهَرُ وَأَطْيَبُ وَكَفَيْتُمْ فِيهَا مَوْتَاكُمْ : رواه الترمذي

ความว่า ((ท่านทั้งหลายจงสวมใส่เครื่องนุ่งห่มสีขาวยุคจริงมันนั้นสะอาดบริสุทธิ์ และท่านทั้งหลายจงห่มห่อศพของพวกเขาด้วยผ้าสีขาว))

ท่านบรรร่อบุตรของอาศิบ กล่าวว่า ปราบกฏว่าท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม สูงปานกลางและสมส่วน และความจริง ฉันเห็นท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อยู่ในอาภรณ์สีแดงฉันไม่เคยเห็นสิ่งใดที่ประดับสวยกว่าท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เลย และมีรายงานที่ถูกต้องจากท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าท่านได้สวมผ้าสีเขียวและพันผ้าอะมามะห์ (สระระบั่น) สีดำ

4. เครื่องนุ่งห่มของมุสลิมะห์ต้องปกปิดร่างกายและสองฝ่าเท้าและคลุมหิญาบเหนือศีรษะจนถึงคอและหน้าอกของเธอ ซึ่งมีดาร์สใช้จากอัลลอฮ์ดังกล่าวว่า

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ

حُلَا بِيْبِيِهِنَّ : سورة الأحزاب : الآية 59

ความว่า “โอ้นบีเอ๋ยเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้า และบุตรของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้มีศรัทธา ให้พวกเธอถึงเสื้อคลุมของพวกเขาปิดตัวของพวกเธอ”

ท่านหญิงอาอิชะห์ร่อฎิยัลฮูอันฮากล่าวว่ อัลลอฮ์ทรงเมตตาบรรดาหญิงมุฮาญิรอตในยุคแรกในขณะที่อัลลอฮ์ทรงประทานอายะห์ที่กำชับให้ปิดผ้าคลุมลงมาถึงหน้าอก ความศรัทธาของพวกเธอทำให้พวกเธอถึงกับฉีกผ้าที่หนาจากขนสัตว์มาปิดร่างกายของพวกเธอท่านอุมมุสะลามะห์ร่อฎิยัลฮูอันฮา กล่าวว่า ขณะที่อัลลอฮ์ทรงประทานอายะห์ถึงการทรงใช้ ให้ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวแก่บรรดาหญิงให้ปกปิดร่างกายของพวกเธอ บรรดาหญิงชาวอันซอรเมื่อเธอออกมาข้างนอกบ้านประดุจเหนือศีรษะของพวกเธอตั้งอีกาดำเนื่องจากผ้าคลุม

5. ไม่เป็นที่อนุญาตแก่มุสลิมชายในการสวมแหวนทองคำ ซึ่งหลักฐานดังกล่าวคือท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เห็นแหวนทองคำในนิ้วของชายผู้

หนึ่ง ท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ถอดมันออกและโยนทิ้งไป พร้อมกับท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่

يَعْمَدُ أَحَدَكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ : رواه مسلم

ความว่ ((คนหนึ่งของพวกเขาเจ้าเจตนายังถ่านหินอันร้อนแรงของนรก นำมาใส่มือของเขากระนั้นหรือ))

มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่เจ้าของแหวนว่หลังจากท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไปแล้ว ว่ท่านจงเอาแหวนท่านมาใช้ประโยชน์เถิด เจ้าของแหวนทองคำกล่าวว่ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ข้าพเจ้าจะไม่เอามันอีกตลอดไป ความจริงท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้โยนมันทิ้งไปแล้ว

6. เป็นที่อนุมัติให้แก่มุสลิมชายสวมแหวนเงิน หรือสลักนามชื่อที่แหวนนั้น เพื่อจะนำมาเป็นที่ประທံบตรา ดังมีรายงานจากท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ว่ท่านสวมใส่แหวนเงินถูกสลักด้วยคำว่ اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ และปรากฏว่ท่านสวมแหวนในนี้ว่ก็อยข้างซ้าย ดังรายงานจากท่านอนิส ร่อฎิยัลลอฮุอันฮู

كَانَ خَاتَمَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذِهِ . وَ أَشَارَ إِلَى الْخِصْرَيْنِ

يَدِهِ الْيُسْرَى : رواه مسلم

ความว่ “ปรากฏแหวนของท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมในนี้ และท่านอนิสได้ชี้ไปยังนิ้วก้อยซ้ายมือของเขา”

7. อย่าคลุมร่างกายทั้งหมด โดยไม่มีช่องเปิดให้ที่ออกของสองมือ เนื่องจกเป็นการห้ามจากท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และอย่าเดินในสภาพที่ใส่รองเท้าแตะข้างเดียว ดังท่านร่อซูลซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่

لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ وَ لِيُنْعَلَ ۖ هُمَا جَمِيْعًا أَوْ لِيُخْلَعَهُمَا جَمِيْعًا

: متفق عليه

ความว่า “คนหนึ่งคนใดของพวกท่านอย่าเดินในสภาพที่ใส่รองเท้าแตะข้างเดียวให้เขาสวมมันทั้งสองข้างหรือถอดมันทั้งสองข้าง”

8. ไม่อนุญาตให้มุสลิมชายสวมใส่เครื่องนุ่งห่มของเพศหญิงและไม่อนุญาตให้มุสลิมะห์หญิงสวมใส่เครื่องนุ่งห่มของเพศชาย ดังมีรายงานจากท่านร่อซูล ซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าววว่า

لَعَنَ اللَّهُ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ كَمَا لَعَنَ

الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ : رواه احمد

وابوداود

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งชายที่สวมใส่อาภรณ์ของเพศหญิง และหญิงที่สวมใส่เครื่องนุ่งห่มของเพศชาย เช่นเดียวกันอัลลอฮ์ทรงสาปแช่ง บรรดาชายที่เลียนแบบเพศหญิงและบรรดาหญิงที่เลียนแบบเพศชาย”

ขอเอากองคัลลอฮ์ทรงประทานให้เราได้สวมใส่เสื้อผ้าอาภรณ์ที่ถูกต้องตามหลักการของผู้มีศรัทธาและอาภรณ์ที่ดีเยี่ยมที่เรียกว่า (التقوى)

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

คุตบะห์ 2

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَرَّبَ لِحَضْرَتِهِ مِنْ اصْطَفَاةٍ مِنْ عِبَادِهِ وَقَدَّمَ لِحُدْمَتِهِ .
 وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ جَعَلَ الْعِرَّةَ وَالسَّعَادَةَ فِي طَاعَتِهِ .
 وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الَّذِي كَانَ كَثِيرًا مَا يَسْأَلُ اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لِلْأُمَّتِ .
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ مَا أَخْلَصَ لِلَّهِ الْمُخْلِصُونَ .

أَمَّا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ : اتَّقُوا اللَّهَ فِي السِّرِّ وَالْعَلَنِ . وَاحذَرُوا
 الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ . وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَجْزِيُونَ بِأَعْمَالِكُمْ .
 وَمُحَاسِبُونَ عَلَى أَقْوَامِكُمْ وَأَفْعَالِكُمْ . فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ . وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ . وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ صَلَّى عَلَى نَبِيِّهِ قَدِيمًا . وَأَمْرُكُمْ
 بِالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَيْهِ تَكْرِيمًا وَلَمْ يَزَلْ قَائِلًا عَلِيمًا . إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
 عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا . فَأَكْثِرُوا مِنَ الصَّلَاةِ
 عَلَيْهِ تَكُونُوا مِنَ الْفَائِزِينَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ إِمَامِ الْمُرْسَلِينَ
 . وَارْضَ اللَّهُمَّ عَنِ الْأَرْبَعَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ
 وَعَلِيٍّ وَعَنِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ . اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ . إِنَّكَ

سَمِعَ قَرِيبُ مُجِيبِ الدَّعَوَاتِ . بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ . رَبَّنَا آتِنَا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْأَبْرَارِ يَا
 عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ . عِبَادَ اللَّهِ : إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
 وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 . فَادْكُرُوا اللَّهَ الْعَظِيمَ يَذْكُرْكُمْ . وَاشْكُرُوهُ عَلَى نِعَمِهِ يَزِدْكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ